

GELUKKIG: EEN RASHOND PUP IN HUIS!

Lezers schrijven:

Op dinsdag 26 januari verscheen in deze krant een column van de voedingsdeskundige Dylene Snijders met als alarmerende titel "Van rashond naar ramphond". Klopt dat nou wel?

Hoe zit dat nou met die enge erfelijke afwijkingen? Men moet goed beseffen dat in de genen van ELK levend wezen ook slechte genen zitten opgesloten. Men tracht dit allemaal in kaart te brengen en door wetenschappelijk onderzoek weet men dat ALLE mensen en dieren drager kunnen zijn van honderden ziekten, waaronder ook erfelijke.

De moderne hondenfokker gebruikt deze wetenschap ten goede! Zodra van een bepaald ras ontdekt is welk gen de veroorzaker is van een erfelijke ziekte kan dit beheerst worden door DNA onderzoek te laten uitvoeren

VOORDAT er gefokt mag worden. Aan de hand van die uitslag weet je dus is met welke combinatie je wel en met welke je niet mag fokken. Bij de Tibetaanse Terriër bijvoorbeeld zijn er 4 erfelijke ziektes/afwijkingen bekend en dus schrijft onze Rasvereniging voor dat er VERPLICHT getest moet worden op deze ziektes/afwijkingen. Naast een paar andere verplichte gezondheidstesten.

Dat geldt dus voor fokkers van alle rassen die zijn aangesloten bij een

Bij de Tibetaanse Terriër zijn vier erfelijke ziekten bekend. Daarop wordt verplicht getest!

rasvereniging welke weer lid is van de Raad van Beheer. Met andere woorden: als u dus een pup van een bepaald ras wilt, bent u veilig uit bij een fokker die op deze wijze "gecontroleerd" wordt. En natuurlijk is het ook de verantwoordelijkheid van de pupkoper om een zorgvuldige keus te maken.

Dan het fokken op uiterlijke kenmerken. Een zeer beladen onderwerp zeker de laatste tijd. Het gevaar zit hier in het feit dat fokkers zich in het verleden (en hier en daar

nog steeds) laten leiden door modegrillen en wensen van "het publiek".

Weet u nog? Vroeger was Lassie op de TV. Het gevolg was dat er heel veel vraag ontstond naar Schotse Collies, er werd dus doorgefokt. Erger was dat men hondjes met kleine neusjes of kleine hoofdjes zo

schattig vond. Gevolg was dat fokkers daar rekening mee hielden om aan de vraag te kunnen voldoen (en daarmee meer geld binnenkregen dan gewoonlijk).

Keurmeesters gingen mee in deze trends en fokkers hielden daar dan ook weer rekening mee om maar te kunnen winnen op shows. Dit alles is nog steeds niet de wereld uit. Echter zijn er al veel verbeteringen zichtbaar.

- Diverse rasverenigingen hebben de eis om deel te nemen aan shows om te mogen fokken laten varen. Zij hebben vaak wel de eis dan om aankeuringen te organiseren om er voor te zorgen dat een bepaald ras ook er zo uit blijft zien.

- De Raad van Beheer heeft met verschillende rasverenigingen convenanten afgesloten om tot verbetering van het ras te komen;

- Keurmeesters hebben nieuwe instructies gekregen om tijdens het keuren meer te letten op welzijn en gezondheid van een aantal rassen, onder het motto: "Fit for Function";
- Wordt de genenpool te klein, kan het stamboek geopend worden om zodoende weer nieuw DNA in te kunnen brengen. Dit alles onder begeleiding en controle van de Raad van Beheer.

Veel van deze zaken worden in gezamenlijkheid gepland en uitgevoerd met verschillende partijen:

- het Ministerie, de Raad van Beheer, de Koninklijke Hondenbescherming, het Landelijk Informatie Centrum Gezelschapsdieren, diverse Universiteiten.

Natuurlijk, het gaat nooit snel genoeg, het kan altijd beter, maar we zijn al een heel eind op de goede weg! En u als potentiële pupkoper kunt door kritisch te zijn en zich te oriënteren bij fokkers die zijn aangesloten bij een erkende rasvereniging met een gerust hart een rashond aanschaffen.

Chris van Bommel, kynoloog/
fokker, voorzitter rasvereniging de Tibetaanse Terriër
lid werkgroep Gezondheid en Fokkerij, www.spiritofhappiness.nl
Achthuizen